

7 fasen op de inwijdingsweg

De serie van zeven inloopochtenden die het Gouden Rozenkruis in het najaar van 2024 organiseert in Haarlem, Zakstraat 2, zijn gebaseerd op de eerste zeven hoofdstukken van het boek Mysteriën en fakkeldragers van het Rozenkruis. Die hoofdstukken kunnen online worden beluisterd en/of gelezen.

1. De uitnodiging ontvangen, 10 september
2. Juiste beslissingen nemen, 24 september
3. Gewogen worden, 8 oktober
4. Het oude bewustzijn laten sterven, 22 oktober
5. Het nieuwe bewustzijn laten groeien, 12 november
6. Transformaties bewerkstelligen, 26 november
7. Poortwachter zijn, 10 december

1 De uitnodiging ontvangen

De komende inloopochtenden gaan we samen met u zeven hoofdstukken bespreken van het inwijdingsverhaal De alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis anno 1459, dat fundamenteel is voor de rozenkruis-traditie en een prominente plaats inneemt in de literatuurgeschiedenis van Europa.

De inwijdingsweg waarover wordt gesproken voltrekt zich procesmatig in zeven symbolische dagen, geen dagen van 24 uur, want het betreft een langdurig proces van vele kalenderjaren.

De bruiloft die in de titel wordt genoemd heeft betrekking op het huwelijk tussen de koning en de koningin, symbool voor de **eenwording van de geest en de ziel in de mens die zijn persoonlijkheid daarvoor geschikt maakt**.

Het huwelijk waar het om gaat, wordt niet alleen alchemisch genoemd omdat er gebruik gemaakt wordt van termen, inzichten en procedures uit de alchemie, maar ook omdat **energieën en substanties** in de mens letterlijk worden omgezet als hij of zij de weg van geestelijke bewustwording en vernieuwing gaat. Symbolisch wordt lood dan omgezet in goud.

Christiaan Rozenkruis werkt er samen met anderen aan mee dat de alchemische bruiloft, waar hij zich volgens de tekst zeven jaar op heeft voorbereid, mogelijk wordt. De voornaam **Christiaan** duidt erop dat de hoofdpersoon zijn weg wil gaan op basis van de **Christuskracht**.

De achternaam **Rozenkruis** geeft aan dat de hoofdpersoon erop gericht is om zijn roos te hechten aan het kruis, op het snijpunt van de horizontale balk van het kruis, symbool voor

De eerste dag

De afbeelding toont Christiaan Rozenkruis die op de avond voor Pasen (het opstandingsfeest) een schriftelijke uitnodiging ontvangt. In het gedicht dat met gouden letters geschreven is op een azuurblauw briefje, leest Christiaan dat hij uitgenodigd is om de berg op te gaan, waar drie tempels staan, om daar de koninklijke bruiloft van de bruidegom en de bruid mee te maken. Ook wordt hij aangespoord zichzelf te onderzoeken omdat degenen die niet zuiver zijn en toch naar de bruiloft komen, daar schade van zullen ondervinden. De tekst maakt duidelijk dat dit alles voor Christiaan Rozenkruis een intense ervaring is, die voorafgegaan wordt door een storm en wordt afgesloten door een krachtige bazuinstoot die de vrouwelijke gestalte bij haar vertrek produceert, en die nog lang nagalmt.

de ons bekende wereld waarin wij leven, en de verticale balk, symbool voor het goddelijke en eeuwige levensveld, dat zich uitstrekt buiten ruimte en tijd.

De **roos** is hier het symbool voor het **geestelijke eeuwigheidsbegin** dat in ieder mensenhart aanwezig is, in eerste instantie latent, slapend, maar het kan ontwaken en werkzaam worden als gevolg van een aanraking door het geestelijke licht. Dat proces wordt ook wel het openbloeien van de rozeknop en het opvlammen van de geestvonk genoemd.

Ken uzelf

Door alle tijden heen is zelfkennis essentieel op de mysterieweg die leidt tot het individuele Paasfeest, tot de opstanding van de innerlijke mens. Volgens de overleveringen stond boven de poort van de beroemde Apollo-tempel te Delphi in Griekenland de spreuk Ken uzelf (gnothi seauton).

Jouw sterfelijke persoonlijkheid leeft tijdelijk in een onsterfelijke microkosmos waarvan de geestkern zich bevindt in je hart. De microkosmos is beschadigd – in symbolische zin ziek – en is daarom gebonden aan het veld van de aarde. Steeds opnieuw wordt er binnen een microkosmos een nieuwe sterfelijke persoonlijkheid geboren, die de microkosmos ervaringsvoller maakt, totdat er een persoonlijkheid in de microkosmos tot ontwikkeling komt die op basis van innerlijke verontrusting besluit de reis naar binnen te gaan maken en de microkosmos zo te bevrijden van het wiel van geboorte, leven en dood.

Misschien ben jij wel de persoonlijkheid die nu over alle mogelijkheden beschikt om het proces van transfiguratie in jezelf te laten voltrekken. Als je die weg naar binnen gaat, kom je van inzicht tot gnosis en word je geschikt om je te richten op het werk naar buiten, van dienstbaarheid naar vervulling.

Vragen

1. Op welke manieren zouden mensen de uitnodiging om een innerlijke weg te gaan kunnen ervaren? Wat herken je daarvan in je eigen leven?
2. Waarom zouden mysteriescholen door de eeuwen heen zoveel belang hechten aan zelfkennis. Wat betekent zelfkennis voor jou?
3. Volgens authentieke spirituele tradities dient het gaan van een innerlijke weg gebaseerd te zijn op kennis, en op liefde en op daad. Waarom zou dat zo zijn? Waar heb jij nu de meeste affiniteit mee: kennis, liefde of daad?